

Elhelyezkedem, becsukom a szememet. Észlelem a testem súlyát, ahogy ránehezedik a székre, amely megtart.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Ez az én testem, mely értetek adatik. Ez az én vérem kelyhe, az új és örök szövetségé. Ez a vér értetek és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára.”

(Eucharisztikus ima)

Jézus szavainak megisméltésére a kenyér és a bor átváltozik. Már nem kenyér többé, hanem Krisztus teste, nem bor, hanem az ő vére. Az ember és a teremtett világ is meghívást kap, hogy bekapcsolódjék ebbe a titokzatos átlényegülésbe. Már nem elkerülhetetlen az erőszak, hanem lehetőség nyílik a megbocsátásra és kiengesztelődésre. Már nem vagyunk ellenségeskedésre ítélve, hanem felszabadulunk a felebaráti szeretetre. Krisztus vére „értünk ontatik ki”, s az ő vérének kelyhe „az új szövetség kelyhe”. A benne való részesedés ad új életet nekünk, teszi lehetővé életünk átváltozását. S amint szememmel továbbra is kenyeret és bort látok csupán, s hiszem átlényegülésüket, úgy látom az esendő embert, s hiszem és remélem belső átalakulását. Hinni azt jelenti, hogy elfogadom

ezt az igazságot; reményemmel pedig várom, hogy ez az átalakulás lépésről lépésre történjen a szívem mélyén.

Istenem, új életet adsz, és új szövetséget kötsz velem is. Tisztító és tápláló forrásom vagy, és ha engedem, átjárod valóságom minden területét. Jöjj a létem mély csendjébe, és alakíts engem!

Üdvözlégy Mária

Meghívás, életre váltás

Megnevezek az életemben egy „darab kenyeret”, valami konkrét dolgot, ami átformálódásra szorul. Ez lesz a mai napom ajándéka Istennek.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

hit, remény, átlényegülés